

Nhớ Anh Nguyễn khoa Nam

Phan đình Tăng

Cuối tháng 4 năm 2008 có người tin cho biết là ngày 3 và 4 tháng 5 có lễ kỷ niệm 33 năm của Cố Thiếu Tướng Nguyễn khoa Nam ở Houston, TX, hỏi tôi có muốn đi dự không? Sau khi liên lạc được với chị Mỹ Kha, em AH Nguyễn khoa Long thì gia đình tôi gồm có hai vợ chồng tôi, cô con gái và cậu con trai được ghi tên vào dự hai buổi: ngày thứ bảy mùng 3 tháng 5 gồm các bà con và ngày chủ nhật mùng 4 tháng 5 là lễ lớn gồm tất cả mọi người.

Ngày lễ 4 tháng 5, 2008 được tổ chức rất lớn tại Nhà Hàng Ocean Palace, nghe nói có hơn 600 người tham dự. Vào đó tôi thấy hai cô Diệu Quyên và Diệu Thảo mà tôi thường thấy trên đài Saigon Broadcasting Television Network (SBTN) đang điều khiển chương trình và một số Sĩ Quan mặc quân phục Việt Nam đang làm lễ.

Hai ngày ở Houston, tôi gặp được nhiều người thân và bạn bè. Có hai AHCC là AH Vũ quý Hào và AH Nguyễn khoa Long muốn kéo tôi đi chơi nhưng thứ hai tôi phải về New Orleans vì các con phải đi làm nên rất tiếc.

Anh Nam là anh cô cậu của tôi: Ba anh Nam là anh cả của Mẹ tôi, tôi hay kêu là Cậu Đốc vì cậu làm Đốc Học ở Đà Nẵng. Hồi nhỏ Anh rất hiền từ và chăm học: tôi còn nhớ có lúc rủ anh ra đá bóng mà anh vẫn mặc áo vải "dù" đen, vừa đá vừa cầm quyển sách đọc. Lúc học tiểu học tôi nghe anh học giỏi lắm! Một hôm tôi theo Mẹ vào thăm Cậu Đốc ở Đà Nẵng. Vừa ngồi xuống tôi nghe Mẹ nói: "O ơi! Thăng Nam nó đang ngồi trên bàn, mà Cậu đá nó xuống đất, O nghĩ có tội không? Tôi hơi giật mình, nhưng Cậu tôi giải thích là trong kỳ thi Tiểu Học, anh Nam đổ đầu, nhưng vì Cậu tôi làm Chánh Chủ Khảo sợ mang tiếng nên yêu cầu các thầy giáo cho điểm lại để anh đậu thứ hai và người thứ hai lên đầu.

Di ảnh anh Nguyễn Khoa Nam

Và Cậu tôi kết luận: "Đậu đầu hay thứ hai đâu có gì quan trọng đâu?" Sau đó anh thi đỗ vào trường Trung Học Khải Định, nên tôi thường gặp anh vì hai anh em cùng ở nội trú.

Sau 1945 tôi không nghe được tin anh, cho đến một hôm, tình cờ tôi đang đi dạo phố trên Boulevard Saint Michel ở Paris thì nghe một người mặc quân phục kêu: Tăng ơi, đi mô rứa? Tôi giật mình nhìn lại thì ra là anh Nam. Tôi mừng quá, hai anh em tay bắt mặt mừng! Anh cho biết là anh vào binh chủng "nhảy dù" và được đưa qua huấn luyện ở Pau. Hôm nay lễ, anh lên Paris chơi, mai phải về lại. Tôi kéo anh đi ăn tiệm Tàu, Việt Nam để tâm sự cho đã, rồi anh từ giã về lại Pau.

Phi hiệu Binh Chủng Dù VNCH

Sau đó, về Việt Nam tôi làm việc ở Saigon, nghe anh lên Tướng và chỉ huy một Sư

Đoàn ở vùng 4 nhưng chưa gặp được. Tình cờ hôm tôi xuống dự lễ Khánh Thành cây cầu ở Bến Tre thì gặp anh đi với Tướng Ngô quang Trường. Hai anh em tôi kéo nhau đi nói chuyện dài dài. Khi đi ngang qua chỗ các Bà đang lo dọn bàn làm lễ. Có Bà nói nhỏ với tôi: "Tôi nghe Ông Kỹ Sư có bà con với Ông Tướng, nhờ Ông hỏi Ông Tướng xem có muốn lập gia đình thì tôi sẽ giới thiệu các cô cho. Anh Nam vừa cười vừa nói: "Cô nào mà thêm lấy quân nhân để làm góa phụ!?" Các Bà nói: "Ông Tướng không muốn chứ chán gì cô!" Tôi ngại chuyện riêng tư của anh nên không muốn nói nhiều.

Một hôm, sau 30 tháng 4 năm 1975, tôi đang ngồi nhà lo cho tương lai gia đình thì máy điện thoại kêu. Bốc lên thì nghe giọng anh Nguyễn khoa Phước, em anh Nam: "Tăng có biết anh Nam mất rồi không?" Anh Phước cho tôi biết vụ anh Nam tử tiết sau khi Miền Nam thất thủ. Tôi ngẩn ngơ bỏ điện thoại xuống; thật là "họa vô đơn chí"(tai họa không đến một mình). Sau đó tôi liên tưởng đến hai điều trong quá khứ:

1. Anh Nam nói là các cô không muốn lấy quân nhân vì...không muốn làm góa phụ! Nếu anh lập gia đình thì việc ấy đã đến rồi!

2. Người quân nhân như anh Nam không chịu nổi nhục nhã mất nước, đầu hàng địch nên tử tiết giống như hai vị anh hùng Võ Tánh và Ngô tùng Châu mà tôi còn nhớ thuộc lòng bài phú:

*"Nhớ hai người xưa thao lược ấy,
tài kinh luân là chí"*

*"Phò vạc Hán thuở ngôi trời chênh lệch,
chém gai đuôi lũ hung tàn"*

*"Với xe Đường khi thể nước chông chênh,
điên bãi chẳng sai lòng tiết nghĩa"*

*"Ngọc dầu tan về trắng nào phai,
trúc dầu cháy tiết ngay vẫn để .."*

Ba mươi mấy năm rồi mà tôi vẫn nhớ Anh. Đến dự lễ tôi mới biết Anh cũng sinh năm con Mèo Lửa (Đinh Mão 1927). Thảo nào mà thân với nhau! Và 1975 đúng là năm Ất Mão anh và tôi đều 49 tuổi ta: "49 chưa qua 53 đã đến!" Anh

thì rũ áo ra đi còn tôi thì đi học tập cải tạo ở Thái Nguyên (Bắc Thái).

Không Gian Vương Dầu Giây

Đêm nay trời đời gió
Nằm đếm sao trên trời
Đời những người Mũ Đỏ
Vui nhiều lắm em ơi

Tùng chuyển, tùng chuyển bay
Nói lên nhiều thương nhớ
Dù trĩu nặng vai gầy
Tim run từng nhịp thờ

Hoa Dù, Hoa Dù nở
Lòng trai, lòng trai say
Trời cao vum vút gió
Xóm làng mờ chân mây

Tôi đi tìm tình thương
Trời thương yêu mở ngõ
Hoa áo đẹp mùi hương
Máu thù loang Mũ Đỏ

Tùng chiếc lại từng chiếc
Hoa Dù nở trong mây
Hồn tôi ai chấp cánh
Không gian vương dầu giấy

Hà Huyền Chi